Diumenge 12 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 4,35-41): Aquell dia (...), s'aixeca una gran tempesta de vent i les onades es ficaven en la barca, de tal manera que ja s'omplia la barca. I ell era a la popa, sobre un capçal, dormint; i el desperten i li diuen: «Mestre, ¿no et fa res que ens perdem?». I aixecant-se, increpa el vent i diu al mar: «Calla, emmudeix!». I el vent cessà, i es feu una gran bonança (...).

L'Església aviat fou una "Església perseguida", fins i tot "a causa de la justícia"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui contemplem la "barca" amb els Apòstols, símbol de l'Església, sacsejada pel "mar", símbol del "món". Els Apòstols no han de témer les amenaces: el Crist —malgrat que silenciós— és a la barca i, per això mateix, mai s'ha enfonsat.

L'Església aviat fou una "Església perseguida", fins i tot "a causa de la justícia": pels jueus, que la perseguien per "fidelitat a la Llei"; per l'Imperi, que considerava els "cristians" com seguidors d'un criminal; pels qui han perseguit Déu... A més, ja que l'aspiració de l'home tendeix a emancipar-se de la voluntat de Déu, la fe apareixerà com una realitat que es contraposa al "món", i per això haurà persecució a causa de la justícia en tots els períodes de la història.

—El Crist crucificat és el just perseguit del que parlen les profecies de l'Antic Testament. Ell mateix és l'arribada del Regne de Déu: "Benaurats els qui pateixen persecució per causa de la justícia, perquè d'ells és el Regne dels Cels".